

Schweissprøve i Tyskland af Brian Seitzberg

Den 22. oktober 2011 tog jeg og 2 folk fra Dansk Retriever Klub til Tyskland for at opleve en Verbandsschweißprüfung i Beagle Club Deutschland e. V., Landesgruppe Niedersachsen im Segeberger Forst, søndag den 23. Oktober 2011. Da vi ankom til vores overnatningssted Waldkater i Boosted, blev vi mødt af prøvelederen Bernd Jensen og hans kone. Her fik vi noget mad og der blev snakket på kryds og tværs omkring sporarbejde, både hvordan man træner til Spurlautprüfung samt om samarbejdet klubberne imellem. Nu er tysk ikke min stærkeste side, så det var godt at Søren Krabbe fra Retriever Klubben var med, for så gik tingene lidt lettere.

Vi fik forklaret hvordan man dømmer på en tysk schweissprøve og vi spurgte om det var muligt at få lov til at dømme lidt med på sidelinjen. Det fik vi så lov til, men vi fik først endeligt at vide på prøvedagen om det var muligt. Vi fik også at vide at de manglede en hornblæser på det ene hold, så jeg (Brian Seitzberg) fortalte dem at jeg havde jagthorn med og at jeg godt kunne blæse. Snakken gik igen og der kom også lidt øl indenbords, hvor vi så gik i seng omkring kl. 23.

Om søndagen på prøvedagen kom vi ned i spisesalen og sagde godmorgen til prøvelederen og hans kone. Christian Camacho Schween fra den tyske Beagle Klub var også ankommet. Michael Witt og Vagn Møller fra den danske Beagle Klub var også ankommet. I spisesalen fik vi noget morgenmad og så blev deltagerne kaldt op og det sammen med dommerne. Her fik deltagerne at vide at vi fra Danmark ville dømme med på siden linjen da man var i gang med at etablere et samarbejde som man syntes var interessant. Der blev så trukket lod på de forskellige hold om hvem der skulle op først, og her fik deltagerne en nøglering af en beagle i stål som vi danskere straks var ude efter. Vi blev så fordelt på de forskellige hold. Jeg kom på hold 3, hvor den dommer der var styrende hed Stefanie Hausser og nr 2 dommer på holdet hed Uwe Kemmeric og der var også en dommer mere, som jeg desværre ikke husker navnet på. Herudover var der en dommeraspirant med som tog sig af mig, Hans Jørgen, for han kunne nemlig engelsk. I Tyskland er der 2 former for schweissspor:

20t/40t/1000m lagt med stok og alle på holdet har valgt blodudlægning med stok. Der bruges 250 ML blod, og stokken sættes i jorden for hvert 5. meter.

20t/40t/1000m lagt med færtsko og alle på holdet har valgt blodudlægning med færtsko. Der bruges 110 ML blod. Således har man har rene hold af enten stok eller færtsko.

Afsted det gik - nu skulle vi ud og se på noget hundearbejde.

På en tysk schweissprøve får hundeføreren ansvist anskudsstedet uanset sportype, hvor vi f.eks. i Danmark selv skal søge efter anskudsstedet i en box på 20 timer 400 M, 20 timer 1000 m og 40 timer 1000 meter. På tyske schweissspor har man heller ikke en tilbagegang på sporet, som vi kender det fra Danmark.

Når hundeføreren så ser schweiss i løbet af sporforløbet skal det meddeles til dommeren, og det samme med de 4 stk. sårlejer der er på sporet samt de 4 pürstegn der er lavet. På en tysk prøve kan hundeføreren også bede om hjælp fra dommeren. Det kan man gøre mange gange i løbet af et sporforløb uden at det koster en præmiegrad. Når de går af sporet, er det 80 meter fra hvor man er gået af fra sporet. Herfra kan hundeføreren bede om at blive sat på der hvor de sidst markerede schweiss. Dette er også en forskel fra danske spor, hvor det er op til hund og fører at finde tilbage til sporet. Vi kom igennem det første spor, og ved enden af sporet lå der et helt rådyr. Her blæste jeg så den danske version af rådyrets død. Det gjorde jeg på de første to spor, og på de to spor blæste jeg den tyske version af rådyrets død, for det signal havde jeg på min mobiltelefon.

Da dommerne så skulle bedømme blev jeg blandet ind i hvad det var jeg havde observeret og hvilken præmiegrad hund og fører skulle have. Jeg forklarede så hvordan vi gjorde i Danmark og hvordan vores spor var opbygget. På de næste spor blev jeg også blandet ind i bedømmelsen, og op til flere gange var jeg med til at beslutte hvilken præmiegrad der skulle gives. Jeg mødte så Vagn og Michael på den p-plads der var tilholdssted og fortalte om min oplevelse, og de kunne fortælle det samme. Det er utroligt at 2 lande med så forskellige prøvesystemer kan komme til samme resultat når der skal bedømmes.

Da sidste hund var blevet bedømt kom vi tilbage til stedet Waldkater hvor vi havde overnattet og hvor der var opholdssted for schweissprøven. Vi var sultne, så det kunne ikke vare længe før der var frokost. Til prøven var der så mange papirer der skulle udfyldes, så først efter 2 ½ time var der parole og frokost. Efter parolen og frokosten fortalte vores tyske venner at vi skulle bare sige til, så kom de en tur til Danmark og prøvede vores metoder.

Set med danske øjne er den tyske 1000 m prøve let, og jeg regner med at vi er nogle stykker der tager til Tyskland næste år og prøver deres prøver. Vi må se om vi kan lokke nogle af tyskerne med til VSS i Sæby, hvor der jo også kommer norske beaglefolk. Tyskerne er meget åbne for samarbejde og der er den gensidige opfattelse at vi kan lære noget af hinanden.

Inden vi sagde farvel til Tyskland blev vi opfordret til at komme igen og selvfølgelig med hund. Sagt med andre ord en rigtig god og lærerig tur med nogle gode oplevelser i rygsækken. Katalog og artikel vil selvlige ligge på hjemmesiden sammen med de fotos der er taget fra turen.